

Sygn. akt II AKa 286/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA Katarzyna Capałowska

Sędziowie: SA Izabela Szumniak (spr.)

SA Zbigniew Kapiński

Protokolant starszy sekretarz sądowy Marta Kamińska

przy udziale Prokuratora Anny Adamiak

po rozpoznaniu w dniu 13 października 2021 roku

sprawy:

Ł. P., syna M. i R., urodzonego (...) w E.

oskarżonego o czyny z art. 280 § 2 kk i 191 § 1 kk;

na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę oskarżonego i prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 21 maja 2020 r., sygn. akt VIII K 214/19

I. zmienia wyrok w zaskarżonej części w ten sposób, że:

1. uchyla orzeczenie o karze łącznej z punktu 3 wyroku;

2. w ramach czynu przypisanego w punkcie 1 wyroku przyjmuje, że oskarżony Ł. P. posłużył się nożem, grożąc jego użyciem wobec M. P. i T. M., czym wyczerpał znamiona art. 280 § 2 kk i za to na podstawie tego artykułu skazuje go i wymierza mu karę 3 (trzy) lat pozbawienia wolności;

II. łączy wymierzone wobec oskarżonego jednostkowe kary pozbawienia wolności i wymierza mu karę łączną 3 (trzy) lat pozbawienia wolności;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. M. (2) Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 600 zł (sześćset złotych) powiększoną o należny 23 % VAT za obronę z urzędu wykonywaną w postępowaniu odwoławczym przed Sądem Apelacyjnym.

IV. zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 286/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 21 maja 2020 r., sygnatura akt VIII K 214/19

Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

w całości

# na niekorzyść		
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<i>1.3.2. Podniesione zarzuty</i>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka	

	zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

Sąd odwoławczy nie przeprowadzał postępowania dowodowego

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	

<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów

Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.
	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)

Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.
	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków

Lp.	Zarzuty apelacji obrońcy adwokata M. M.	
	<p>1. Obraza przepisu art. 280 § 1 kk, poprzez zakwalifikowanie czynu z pkt II aktu oskarżenia jako przestępstwa rozboju;</p> <p>2. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, a mający wpływ na jego treść, poprzez ustalenie, że oskarżony użył „groźby natychmiastowym użyciem przemocy” wobec pokrzywdzonych</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># wszystkie zarzuty niezasadne</p>

	<p>i tym samym dopuścił się przestępstwa rozboju;</p> <p>3. Obrazę przepisów art. 2 § 2, art. 4, art. 5 § 2 i art. 7 kpk, co miało wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, poprzez nierozważenie wszystkich okoliczności sprawy, a szczególnie tych, które przemawiały na korzyść oskarżonego, rozstrzygnięcie nieusuwalnych wątpliwości na jego niekorzyść i oparcie ustaleń na zeznaniach M. P. i T. M. złożonych w śledztwie, a nie zeznaniach złożonych przez nich na rozprawie przed Sądem</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Nie jest zasadny zarzut obrońcy kwestionujący przypisanie oskarżonemu przestępstwa rozboju w punkcie 1 zaskarżonego wyroku Sądu I Instancji. Sąd Okręgowy prawidłowo uznał, że Ł. P. dopuścił się rozboju na osobach T. M. i M. P., choć niewłaściwie przyjął, że swoim zachowaniem wyczerpał znamiona typu podstawowego z art. 280 § 1 kk, a nie kwalifikowanego z art. 280 § 2 kk, o czym w dalszej (dotyczącej apelacji prokuratora) części uzasadnienia. Prawidłowość kwalifikacji prawnej czynu stanowi kwestię zasadniczą z punktu widzenia trafnego określenia przedmiotu postępowania, jednocześnie sąd nie jest związany kwalifikacją prawną czynu wskazaną przez prokuratora. Sąd Okręgowy w zakresie subsumpcji zachowania oskarżonego prawidłowo uznał, że przeprowadzone w sprawie dowody bezsprzecznie pozwalają na przyjęcie, że Ł. P. zrealizował znamiona przestępstwa rozboju z art. 280 kk. Prawidłowo wykazał, że oskarżony chcąc dokonać</p>		

zaboru w celu przywłaszczenia alkoholu w postaci piwa wyszedł z domu bez pieniędzy, za to wyposażony w nóż kuchenny i maskę hokejową i grożąc użyciem przemocy zażądał wydania piwa od pokrzywdzonych ekspedientów, które ostatecznie mu wydano i które zabrał w celu przywłaszczenia, bez uiszczenia stosownej kwoty. Twierdzenia skarżącego, że T. M. i M. P. nie odczuwali strachu przed oskarżonym, a piwa wydali mu wyłącznie dla załagodzenia całej sytuacji są wyłącznie polemiką z prawidłowymi ustaleniami sądu w tym zakresie. Sprzeczne są również z zeznaniami pokrzywdzonych zarówno z postępowania przygotowawczego jak i rozprawy przed sądem. Dość powiedzieć, że na rozprawie świadek M. P. mimo, iż złagodziła przebieg zdarzenia, co słusznie powiązał sąd z upływem czasu, to przecież potwierdziła swoje poprzednie depozycje po ich odczytaniu. Wskazała: „Prawdziwe muszą być te zeznania, które mi odczytano, bo były zaraz po zdarzeniu. Wydaje mi się, że nie wyciągnął noża żądając piwa” (k. 353, tom II). Również T. M. na rozprawie potwierdził swoje zeznania z postępowania przygotowawczego, choć z pewnymi modyfikacjami (k. 353 – 354, tom II). Analiza jego zeznań również prowadzi do wniosku, że wydał piwa oskarżonemu bojąc się możliwości użycia noża i ze względu na koleżankę, która przestraszona zawołała go z zaplecza. Co do zasady pomiędzy zeznaniami świadków z postępowania przygotowawczego i rozprawy nie ma znaczących różnic, jak chciałby to widzieć obrońca. Jednocześnie słusznie sąd jako podstawę ustaleń faktycznych przyjął zeznania złożone w

postępowaniu przygotowawczym, co we właściwy sposób umotywował w pisemnym uzasadnieniu.

W zakresie zarzuconej przez obrońcę obrazy przepisów postępowania, tj zasady prawdy (art. 2 § 2 kpk), zasady obiektywizmu (art. 4 kpk), in dubio pro reo (art. 5 § 2 kpk) i swobodnej oceny dowodów (art. 7 kpk) to w pierwszym rzędzie zauważyć należy, że są one naczelnymi dyrektywami procesowymi wskazującymi na zasady na jakich opiera się proces karny. Mają one charakter ogólny i zapewnieniu ich realizacji służą inne przepisy, które je konkretyzują. Sąd Apelacyjny nie dostrzegł uchybień sądu w zakresie naruszenia zasady prawdy materialnej i zasady obiektywizmu. W zakresie rzekomego naruszenia przez Sąd I instancji przepisu art. 5 § 2 kpk i 7 kpk to zwrócić należy uwagę, że mają one charakter rozłączny, a zatem zastosowanie art. 5 § 2 kpk możliwe jest jedynie wówczas gdy mimo przeprowadzenia wszystkich możliwych dowodów oraz dokonania ich oceny, spełniającej wymogi określone w art. 7 kpk pojawiają się w sprawie wątpliwości, których nie da się wyeliminować. Zarzut obrońcy, w którym wymieniono oba rzekomo naruszone przepisy nie poddaje się kontroli instancyjnej gdyż trudno jest Sadowi Apelacyjnemu odkodować rzeczywistą wolę skarżącego. Przyjmując, że kwestionuje on sposób oceny dowodów M. P. i T. M. Sąd Apelacyjny ponownie wskazuje, że ocena zeznań tych świadków w zakresie dotyczącym przebiegu rozboju, za wyjątkiem okoliczności dotyczącej posłużenia się nożem została dokonana przez Sąd meriti w sposób uwzględniający

<p>dyrektywy art. 7 kpk. obrońca nie wykazał w tym zakresie wad w ocenie tych dowodów prowadzących do wniosku, że ocena ta przekroczyła granice swobodnej oceny. Ta prawidłowo dokonana ocena nie spowodowała powstania jakichkolwiek wątpliwości Sądu I Instancji, które miałyby według skarżącego zostać wytłumaczone na korzyść oskarżonego.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia czynu z pkt II aktu oskarżenia.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Wobec braku potwierdzenia zarzutów apelacji wniosek jest niezasadny.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut apelacji prokuratora</p>	
	<p>Błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na treść orzeczenia, polegający na niesłusznym przyjęciu, że oskarżony Ł. P. nie miał zamiaru dopuszczenia się przestępstwa rozboju z użyciem niebezpiecznego narzędzia oraz, że przez cały okres przebywania w sklepie nie wyjmował ze swojej kieszeni noża kuchennego, nie okazywał go, ani nie manipulował nim w żaden inny sposób w dniu zdarzenia, podczas gdy materiał dowodowy zgromadzony w przedmiotowym postępowaniu, w tym w szczególności zapis z monitoringu, oceniany w sposób</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	<p>logiczny, zgodnie ze wskazaniami doświadczenia życiowego wskazuje, iż oskarżony Ł. P. w dniu zdarzenia posłużył się nożem kuchennym dokonując zarzucanego mu czynu, a tym samym dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu stypizowanego w art. 280 § 2 kk.</p>	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.		
<p>Zarzut apelacji prokuratora jest zasadny i doprowadził do zmiany wyroku Sądu I instancji w zaskarżonej części. Podnosząc zarzut błędu w ustaleniach faktycznych (error facti) prokurator wskazał przy tym, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie został oceniony przez Sąd meriti w sposób nieprawidłowy, tj. nielogicznie i niezgodnie z doświadczeniem życiowym. Przyjąć zatem należy, że skutek w postaci błędnych ustaleń faktycznych powstał jako konsekwencja nieprzestrzegania przez Sąd Okręgowy dyrektyw obowiązujących przy ocenie dowodów (art. 7 kpk).</p> <p>Jakkolwiek Sąd Okręgowy dostrzegł, że zarówno w literaturze przedmiotu jak i w orzecznictwie dotyczących przepisu art. 280 § 2 kk przyjmuje się, w odniesieniu do między innymi noża że „posługiwanie się” ma szerszy zakres znaczeniowy od „używa”, to nie nadał tej okoliczności właściwego znaczenia. Błędnie ocenił przy tym zeznania świadków dotyczące użycia noża w trakcie zdarzenia, w tym w szczególności zeznania pokrzywdzonych T. M. i M. P. z postępowania przygotowawczego, którym, jak wynika z uzasadnienia w pełni dał wiarę (a które w zasadniczej części zostały przez</p>		

nich potwierdzone na rozprawie). W jakiś sposób nie dostrzegł bowiem wymowy depozycji tych osób, z których bezsprzecznie wynikało, że sprawca posługiwał się w trakcie zdarzenia nożem, grożąc jego użyciem. Świadek T. M. zeznał między innymi: „Czuję się w sprawie pokrzywdzony bo ten mężczyzna swoją postawą – eksponując ostrze noża – naprawdę mnie przestraszył. Przestraszona była też M.. Gdybyśmy się nie bali, to byśmy mu nie dali tych piw. Ta sytuacja nas tak zszokowała, że nawet zapomnieliśmy wezwać Policję.” (k. 51, tom I). Również M. P. opisując przebieg zdarzenia podała między innymi: „Ja wówczas obawiałam się, że mężczyzna mi lub komuś innemu może zrobić krzywdę. Dlatego zawołałam T.. Obawiałam się, że mężczyzna może tym nożem coś zrobić.” (k. 105, tom I). Ponadto świadek R. B., który o zdarzeniu dowiedział się od T. M. wskazał: „Nie wiem czy groził w jakiś sposób pracownikom, ale jak mówiłem już wcześniej, z relacji pana T. wiem, że z kieszeni tego człowieka cały czas wystawało duże ostrze noża.” (k. 54 tom I). Z zeznań pokrzywdzonych M. i P. wynika zatem bezsprzecznie, że w trakcie zdarzenia oskarżony eksponował posiadany nóż, wyjmował go wcześniej grożąc A. S., a następnie umiejscowił go w taki sposób w kieszeni spodni, że widoczne było wystające z nich długie ostrze. Słusznie zwrócił uwagę prokurator na fakt, że nadto analiza nagrania z monitoringu pokazuje, że również przed kasą, w obecności M. P. Ł. P. wyjął nóż z kieszeni. Co więcej, nawet w czasie gdy znajdował się on w kieszeni oskarżonego, jego ostrze (skierowane ku górze) było doskonale widoczne, zaś oskarżony manipulował tym

przedmiotem, między innymi chwytając ręką za ostrze. Jednocześnie zeznania wskazanych wyżej świadków potwierdzają bez żadnych wątpliwości, że byli świadomi posiadania i posługiwania się nożem przez oskarżonego. Z uwagi na groźbę użycia tego niebezpiecznego przedmiotu i lęk zdecydowali się wydać oskarżonemu cztery piwa bez uiszczenia przez niego zapłaty. Okoliczności sprawy wskazują zatem, że oskarżony podkreślał za każdym razem, że jest w posiadaniu niebezpiecznego przedmiotu, którego jest gotów użyć w przypadku odmowy realizacji żądania, a pokrzywdzeni byli tego stanu rzeczy w pełni świadomi. Sąd Apelacyjny w pełni akceptuje pogląd skarżącego, że zachowanie oskarżonego polegające na kierowaniu wobec innych gróźb pozbawienia życia, jego agresywne zachowanie połączone z wyjmowaniem z kieszeni noża kuchennego, wskazywanie, że w dniu zdarzenia powinien stawić się w zakładzie karnym, posiadana maska hokejowa na głowie, eksponowanie noża o łącznej długości 30 cm polegające na parokrotnym zaznaczaniu faktu, iż jest się w jego posiadaniu i ostatecznie okoliczność związana z jego umiejscowieniem, tj posiadanie go w kieszeni, ostrzem skierowanym ku górze i łatwo dostrzegalnym przez inne osoby stanowiło realizację znamienia posłużenia się nim. Tym samym nieuprawnione było przyjęcie przez Sąd Okręgowy, że przedmiotowy nóż był wyłącznie (razem z maską hokejową) elementem przebrania oskarżonego, odgrywającego rolę z filmu pod tytułem „Piątek, trzynastego”.

Wniosek		
O zmianę zaskarżonego wyroku w pkt 1 poprzez uznanie oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 280 § 2 kk i wymierzenie mu za ten czyn kary 3 lat pozbawienia wolności oraz zmianę pkt 3 orzeczenia poprzez wymierzenie oskarżonemu kary łącznej 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.		
Wniosek o zmianę wyroku i przyjęcie kwalifikacji z art. 280 § 2 kk jest zasadny wobec uznania, że w trakcie popełnienia przestępstwa rozboju oskarżony posługiwał się nożem. Przyjęcie powyższego dało podstawę do wymierzenia za ten czyn kary 3 lat pozbawienia wolności. Nie było natomiast podstaw do orzekania kary łącznej w rozmiarze 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd wymierzając karę łączną słusznie zastosował zasadę absorpcji a apelacja prokuratora nie zawiera żadnej argumentacji, która nakazywałaby odstąpienie od tej zasady przy wymiarze kary łącznej.		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).	

Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności.	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<i>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
1	Przedmiot utrzymania w mocy
-----	-----
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy.	
-----	-----
<i>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
<p>1. W ramach czynu przypisanego w punkcie 1 wyroku przyjęto, że oskarżony Ł. P. posłużył się nożem, grożąc jego użyciem wobec M. P. i i T. M., czym wyczerpał znamiona art. 280 § 2 kk i za to na podstawie tego artykułu skazano go i wymierzono karę 3 lat pozbawienia wolności;</p> <p>2. Uchylono orzeczenie o karze łącznej z punktu 3 wyroku;</p> <p>3. Połączono wymierzone wobec oskarżonego jednostkowe kary pozbawienia wolności i wymierzono mu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności</p>	
Zwiążle o powodach zmiany.	
Wobec uwzględnienia zarzutów apelacji prokuratora, w zakresie użycia przez oskarżonego noża dokonano zmiany opisu czynu z pkt 1 wyroku i zmiany kwalifikacji prawnej tego czynu na art. 280 § 2 kk. oraz wymierzono karę 3 lat pozbawienia wolności. Wobec takiej zmiany	

na nowo połączono kary jednostkowe pozbawienia wolności i wymierzono karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, przy zastosowaniu zasady absorpcji kar.

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>		
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</u>		
	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylenia.		
-----	-----	
	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia.		
-----	-----	
	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia.		
-----	-----	
4.	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.		

5.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia.		

<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		

<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku</u>		
Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
	III	Zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. M. (2) kwotę 600 złotych powiększoną o należny 23 % VAT za obronę z urzędu wykonywaną w postępowaniu odwoławczym przed Sądem Apelacyjnym, która nie została zapłacona ani w całości ani w części.
6. Koszty Procesu		

Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
	IV	Oskarżony został zwolniony w całości od zapłaty kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, z uwagi na sytuację majątkową i konieczność odbycia kary w warunkach izolacji penitencjarnej.

7. PODPIS			
Katarzyna Capałowska Izabela Szumniak Zbigniew Kapiński			
<u>1.3 Granice zaskarżenia</u>			
Wpisać kolejny numer załącznika 1			
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Czyn z pkt 1 wyroku		
<u>1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2 Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<u>1.4. Wnioski</u>		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

<u>1.3</u> <u>Granice</u> <u>zaskarżenia</u>			
Wpisać kolejny numer załącznika 2			
Podmiot wnoszący apelację	prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Czyn przypisany w pkt 1 wyroku		
<u>1.3.1</u> <u>Kierunek i zakres</u> <u>zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2</u> <u>Podniesione</u> <u>zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<u>1.4. Wnioski</u>		
#	uchylenie	# zmiana